19. Brev från
Gustaf Bergman till
syskonen
Carl Henrik, Emil
och
modern Henrika
1857-1874, odat

Herr Adolf Emil Bergman
Stockholm

Upsala d. 1 Mars 57.

Käre Broder!

Tack för fågeln, som du skickade med diligensen! Det war en rar fågel som kallas för Slag-uggla. Den är nu under arbete och tycks bli bra. Eljest har jag ej haft tur med mina fåglar, ty den första (Morkullan) war, som Du minnes, rutten vid närmare påseende; den andra (en orrhöna) hängde jag upp i wedboden och der förstörde katten den; den tredje, som du skickade hit med Frithiof och för hwilken jag också tackar,

lät han skämmas i wärmen, innan
jag fick den, så att den icke dög.
Ugglan war således den första,
som blef uppstoppad.

Det skulle wara roligt att höra,
hwad Pappa säde om din skinn-
handel. — Jag har ingenting
widare att säga dig, utan ber
dig blott helsa uppriktigt till
Mamma och Pappa och syskonen
från din broder

Gustaf.

Mams. Håkanson och Prof. Torén
hafva bett mig framföra
helsningar. — Wilhelm skrif-
wer wisst till Pappa idag.

London d. 26 Maj 1859. –

Käraste Broder! Det war mycket snällt af dig att skrifva och meddela Edert gillande af wåra planer. Wi blifva ibland så twehågsne och modfällda, när wi icke weta, hwad man derom säger der hemma. Jag har redan förut ett par bref att tacka dig för. Dina ord göra ett så godt intryck. – Den bok, du omnämner i ditt bref, ämnar Wilhelm i morgon höra efter och kanske hemsända jemte andra i wår lår. – Robert har bedt mig köpa sig ett litet homöopathiskt apothek och ärnar jag göra det, om det ej är allt för dyrt. – Han talade äfven om en geologisk samling, men

Broder Carl Henrik –

London d. 26 Maj 1859. –

Käraste Broder! Det war mycket snällt af dig
att skrifva och meddela Edert gillande af wåra
planer. Wi blifva ibland så twehågsne och
modfällda, när wi icke weta, hwad man derom
säger der hemma. Jag har redan förut ett par
bref att tacka dig för. Dina ord göra ett så godt
intryck. – Den bok, du omnämner i ditt bref, äm-
nar Wilhelm i morgon höra efter och kanske hem-
sända jemte andra i wår lår. Robert har bedt
mig köpa sig ett litet homöopathiskt apothek och
ämnar jag göra det, om det ej är allt för dyrt. –
Han talade äfven om en geologisk samling, men

Broder Carl Henrik —

sedan har jag ej för min egen del lust att köpa och fruktar för öfrigt högeligen allt, som är dyrt och swårt att få hem. – Som du ser har jag intet att säga, men kunde dock ej neka mig att säga dig tack för ditt bref. Jag är ledsen, att mina bref alltid skola wara så tråkiga. Ofta sitter jag många timmar öfver Pappas bref, önskande kunna finna något af interesse att skrifva; men intet sådant erbjuder sig. I måsten hafva öfverseende dermed!

Bessy sänder dig sin "kindest love", och jag sänder Eder deraf så mycket, jag förmår, och förblifver Eder Gustaf.

Min älskade Mamma!

I morgon bryta vi upp härifrån för att öfver Simplon begifva oss öfver till Schweiz och, när tiden blifver inne, till Sverige. Det kännes godt att nu kunna åtminstone säga sig vara på hemvägen, ty jag längtar allt rätt mycket att få komma till hemmet. Lärorik har resan varit och underbart lyckosam; måtte nu ock slutet så få blifva! Vid pass 2 månader torde ännu återstå innan vi få träffas, och den tiden skall väl ock hafva något med sig.

Besöket i Nizza har jag nu gjort. Jag dröjde der halfannat dygn, hvilken tid jag med undantag af några nattimmar tillbragte i G. Pauliens sällskap. Och jag får säga, att jag riktigt mycket tyckte om honom, och trifdes tillsammans med honom. Det var en man med redbara åsigter i mycket, som under våra samtal berördes. Nu yttrar jag mig naturligtvis icke om det i frågasatta partiet; derwid kommer ju så många andra saker med, som äro att taga i betänkande. Nog lemnade emellertid personen i fråga ett godt intryck efter sig hos mig.

Såsom I redan hört hafva vi här sammanträffat med hela Rudinska familjen. På det hela taget voro de sig väl temligen lika, dock äfven något ~~olik~~ förändrade. Louise hade länge känt mycken smärta öfver sin systers död och det var icke utan att man märkte spår deraf i hennes wäsende. Daniel hade fortfarande utvecklats i sin stil. Tyska har han lärt sig och franskan är han nog snart färdig med ock. Rudin syntes mig ~~att~~ hafva blifvit Beckian vida mer än Beck är sjelf.

Katholicismen, hvilken dock väl måste åfven för oss ega någon betydelse såvida ett årtusende och visst ett oss nära liggande årtusende icke kunnat vara utan betydelse för slägtets historia d. v. s. för hvad vi nu ~~slägtet~~ äro och ega, syntes för honom icke ega något intresse

Monthey i Schweiz d. 17 Juni 1874.

Jag har dröjt med afsändandet af dessa rader till jag kommit hit för att kunna uppgifva vår nya adress. Vi hafva ju genom Annie hört att Henrika fått sig en son. Och huru må nu mor och barn? Och John och Manne som nu äro studenter. Kommer någon af dem upp till Upsala i höst?

Annie och Sigrid resa nu d. 20 dennes öfver till England, der de till en början stanna hos Longs, och väl är det. Den långa vistelsen i Paris har jag alls icke varit nöjd med. De hafva der warit utsatta för bearbetningar af några G. Paulians närmaste slägtingar, för hvilka Annies svaghet och oförstånd alls icke kunnat gifva Sigrid något skydd. Hade de, såsom jag önskade, kommit ned till oss i Italien och vi fått språka om saken utförligt och förtroligt, så nog hade vi snart och lättare kommit till rätta i den. Emellertid har det ena med det andra, som under denna tid tillstött, allt låtit Sigrid lifligt känna vidden af de svårigheter och försakelser, som här skulle vänta henne. Kom då ett bref från Morbror, som djupt gripit henne och, synes det, bestämt henne att ändra tankar. Låt dock ej detta komma ut förr än I från dem sjelfva får höra vidare derom.

I öfvermorgon resa vi visst upp till en ort i bergen här i närheten, der vi ämna dröja den återstående tiden af vår vistelse i Schweiz. Vår adress blifver nu Monthey, ~~Saint de~~ Morgin (Canton de Valais) Schweiz.

Lönnrot är i Brigue, ej långt härifrån, och ämnar sig åfven upp till Morgin. Han var, då jag sist träffade orolig för sin hustru, emedan han intet hört hemifrån på länge, ehuru hon, då hon sist skref, var sjuk.

Till sist Marias och min och de små barnens hjertliga omfamning till Mamma på Mammas födelsedag! Helsa nu alla de våra, som vi, då detta framkommer, ju få tänka församlade såsom vanligt på Dalarö Midsommaren, Mammas dag. Huru kärt vore det ej att nu vara ibland Er!

Mammas af hjertat tillgifne son

Gustaf.

Malmköping. d. 24

Innerligt älskade Mamma!

Endast om resan är det jag nu kan skrifva; skildringar af orter i bref roar väl icke Mamma så mycket, h[illegible]st om de alltid blifva knapphändta, men Mammas gossars resa roar säkert att höra om. Hittils hafva vi endast färdats 6 mil, hvaraf 1 $\frac{3}{4}$ till fots. Under vägen hit från Strengnäs, hvars domkyrka vi naturligtvis besökte;

sågo vi 2:ne kyrkor, Länna och den vac-
kra Dunker, ~~och be~~ jemte några egendomar
och besågo en masugn, Björndamen; (~~be-~~
~~skrifning på huru der tillgår torde Mam-~~
~~ma veta och förut ofta sett~~). Till Sparreholm
och Hyltinge kyrka, hvarest vi hörde en mycket
torftig predikan af kyrkoherden Oelreich, gingo
vi till fots ($\frac{3}{4}$ mil); om wistandet derstädes
har Wilhelm skrifvit temligen utförligt till
Svedelius.

Söndagen d. 25 Juni. Nu på morgonen hafva
vi besett 2:ne smärre egendomar nära Malm-
köping, Grinda och Sundby, ernå nu begifva
oss öfver Yxtaholm, Excellencen De Geers egen-
dom, till Hellefors bruk, Brukspatron Celsing
tillhörig, och der stanna öfver natten.

Detta bref är visst icke så välkommet, eme-
dan det är torrt och tråkigt, föga innehållsrikt;
men jag kan ej bättre nu; vi skola nu fara.

Mammas son Gustaf.

Bättre nästa gång